

(...)

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. de mai sus, Ministerul Public, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Serviciul Teritorial Brașov a formulat propunere de luare a măsurii preventive față de inculpatul Al României Paul Philippe, pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 12.12.2015 și până la data de 10.01.2016, inclusiv.

În drept, s-au invocat dispozițiile art. 224 Cod procedură penală, art. 223 alin. (2) Cod procedură penală rap. la art. 202 alin. (1) și (3) Cod procedură penală.

(...)

Examinând propunerea de arestare preventivă în raport de actele și lucrările dosarului, judecătorul de drepturi și libertăți reține următoarele:

Măsura arestării preventive poate fi luată numai dacă din probe rezultă suspiciunea rezonabilă că inculpatul a săvârșit o infracțiune și există una dintre situațiile prevăzute de art. 223 alin. 1 Cod procedură penală. Totodată, măsura arestării preventive poate fi luată și dacă din probe rezultă suspiciune rezonabilă că inculpatul a săvârșit vreuna din infracțiunile menționate în art. 223 alin. 2 Cod procedură penală, printre care se numără și infracțiunile de corupție, de spălare a banilor sau o altă infracțiune pentru care legea prevede pedeapsa mai mare de 5 ani ori mai mare și se constată că privarea de libertate a inculpatului este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică.

De asemenea, măsura arestării preventive trebuie să se circumscrie scopului și condițiilor generale de aplicare a măsurilor preventive, astfel cum se prevede în art. 202 alin. 1 și 3 Cod procedură penală. Măsurile preventive pot fi dispuse dacă există probe sau indicii temeinice din care rezultă suspiciunea rezonabilă că o persoană a săvârșit o infracțiune și dacă sunt necesare în scopul asigurării bunei desfășurări a procesului penal, al împiedicării sustragerii inculpatului de la urmărirea penală sau de la judecată ori al prevenirii săvârșirii unei alte infracțiuni. Orice măsură preventivă trebuie să fie proporțională cu gravitatea acuzației aduse persoanei față de care este luată și necesară pentru realizarea scopului urmărit prin dispunerea ei.

Prin ordonanța nr. 259/P/2015 din datele de 11.12.2015 procurorul a dispus punerea în mișcare a acțiunii penale împotriva inculpatului Al României Paul Philippe pentru săvârșirea infracțiunilor de cumpărarea de influență, prevăzută de art. 292 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penal, spălarea banilor, prevăzută de art. 29 alin. 1 din Legea nr. 656/2002, cu aplicarea art. 35 alin. 1 Cod penală și complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave, prevăzută de art. 48 alin. 1 Cod penal, raportat la art. 13/2 din legea nr. 78/2000, raportat la art. 297 alin. 1 Cod penal, cu aplicarea art. 309 Cod penal, în final toate cu aplicarea art. 5 Cod penal și art. 38 alin. 1 Cod penal.

(...)

Acuzațiile aduse inculpatului Al României Paul Philippe se sprijină pe următoarele probe: plângerea penală din 23.01.2015, denunțul din data de 15.04.2015 formulate de ..., declarația martorului ..., declarațiile suspectilor ..., procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice, înscrisuri.

(...)

Declarațiile martorilor și suspectilor/inculpatului de mai sus, precum și înscrisurile aflate la dosarul cauzei, procesele-verbale de redare a convorbirilor telefonice purtate în anii 2007-2008 și în 2011 între unii dintre inculpați și alte persoane, la care se face referire în referatul cu propunerea de arestare preventivă și celelalte, aflate la dosarul cauzei, cuprind probe din care rezultă presupunerea rezonabilă că inculpatul Al României Paul Philippe a

săvârșit infracțiunile de cumpărare de influență, spălare a banilor și complicitate la abuz în serviciu dacă funcționarul a obținut pentru altul un folos necuvenit cu consecințe deosebit de grave în modalitatea mai sus descrisă.

(...)

Referitor la temeiurile arestării preventive invocate în propunerea de arestare preventivă, respectiv cele prevăzute de art. 201 alin. 1 și 3 Cod procedură penală și de art. 223 alin. 2 Cod procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți reține următoarele:

Astfel cum s-a concluzionat în cadrul analizei acuzațiilor ce se aduc prin actul de punere în mișcare a acțiunii penale, în cauză există probe și indicii temeinice din care rezultă presupunerea rezonabilă că inculpatul Al României Paul Philippe a săvârșit infracțiunile descrise în ordonanțele de punere în mișcare a acțiunii penale, fiind îndeplinită condiția prevăzută de art. 201 alin. 1 teza I Cod procedură penală, pentru luarea oricărei măsuri preventive.

În ceea ce privește condiția prevăzută de art. 223 alin. 2 teza I Cod procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți constată că este îndeplinită, existând probe din care rezultă presupunerea rezonabilă că a săvârșit infracțiuni de corupție, de spălarea banilor, infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare.

În ceea ce privește condiția prevăzută de art. 223 alin. 2 teza a II-a Cod procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți constată că, raportat la gravitatea faptelor de care este acuzat inculpatul, la modalitatea și circumstanțele comiterii acestora, privarea de libertate este necesară pentru înlăturarea unei stări de pericol pentru ordinea publică, având în vedere infracțiunile presupus a fi săvârșite și probele administrate în cauză referitoare la aceste infracțiuni, care evidențiază gradul de implicare al inculpatului la presupusa săvârșire a faptelor.

Judecătorul de drepturi și libertăți apreciază că pentru înlăturarea stării de pericol pentru ordinea publică pe care o prezintă lăsarea în libertate a inculpatului Al României Paul Philippe este necesară și suficientă măsura arestului la domiciliu, având în vedere anturajul și mediul din care provine inculpatul, persoană cu nivel ridicat de instruire, integrată în familie și societate, vârsta acestuia (67 de ani), lipsa antecedentelor penale, împrejurarea că măsura arestului la domiciliu, prin conținutul acestuia și obligațiile impuse, asigură în aceleași condiții realizarea scopului măsurii preventive, respectiv buna desfășurare a procesului penal.

Analizând dacă infracțiunile de care este acuzat inculpatul Al României Paul Philippe tulbură ordinea juridică, mediul social ocrotit prin normele dreptului penal și procesual penal, dacă creează o stare de primejdie pentru raporturile sociale și normala lor desfășurare, independent de impactul mediat al cauzei, judecătorul de drepturi și libertăți constată că se impune plasarea în arest la domiciliu a inculpatului, această măsură preventivă fiind de natură să asigure protecția ordinii publice împotriva pericolului pe care l-ar prezenta lăsarea sa în libertate, iar pentru aplicarea ei se cer a fi îndeplinite aceleași condiții ca și în cazul arestării preventive.

Parcheul a invocat gravitatea deosebită a faptelor de care este acuzat inculpatul și necesitatea unei reacții ferme a organelor judiciare la adresa acestuia, numai o astfel de reacție putând avea ca efect diminuarea fenomenului corupției în sistemul ce administrează resursele proprietății publice și putând contribui la o funcționare transparentă a acestuia.

Judecătorul de drepturi și libertăți constată că măsura arestului la domiciliu este o măsură privativă de libertate care constituie o reacție fermă la adresa inculpatului, măsura preventivă, în general, nefiind dispusă în scopul sancționării acestuia, ci în scopul bunei desfășurări a procesului penal. De asemenea, trebuie subliniat faptul că pericolul pentru ordinea publică pe care l-ar prezenta lăsarea în libertate a inculpatului nu se confundă cu pericolul social al faptei, relevat de gravitatea acesteia, ci trebuie să fie constatat pe baza unor

împrejurări privind în special persoana inculpatului, așa cum a stabilit Curtea Constituțională în decizia nr. 76/2005.

Astfel, chiar dacă doar prin prisma prejudiciului de 135.874.800 euro în paguba statului, reacția publicului este una virulentă, de totală dezaprobară și indignare profundă, astfel cum se afirmă în referatul cu propunerea de arestare preventivă, acest fapt nu poate justifica luarea măsurii arestării preventive, cu nesocotirea celorlalte condiții prevăzute de lege. În plus, pentru a garanta repararea pagubei produsă prin infracțiune, procurorul, în cursul urmăririi penale, poate lua măsuri asigurătorii, conform dispozițiilor art. 249 Cod procedură penală. Interesul principal în cazul săvârșirii unor infracțiuni care au produs prejudicii financiare este acela al recuperării acestor prejudicii prin luarea unor măsuri asigurătorii, iar nu arestarea preventivă.

În altă ordine de idei, se constată că faptele pentru care este cercetat inculpatul au fost săvârșite în perioada 2006-2011 și că acestea, în parte, au făcut obiectul unor alte dosare penale

(...)

Nu în ultimul rând, pentru luarea măsurii preventive este necesară îndeplinirea condiției prevăzute de art. 202 alin. 3 Cod procedură penală, măsura preventivă trebuind să fie proporțională cu gravitatea acuzației aduse persoanei față de care este luată și necesară pentru realizarea scopului urmărit prin dispunerea ei.

În cauză și această condiție este îndeplinită, măsura arestului la domiciliu fiind proporțională cu gravitatea acuzațiilor aduse, necesară și suficientă pentru buna desfășurare a procesului penal, pentru împiedicarea sustragerii inculpatului de la urmărirea penală ori prevenirea de noi infracțiuni.

S-a reținut în referatul cu propunerea de arestare preventivă că lăsarea în libertate a inculpatului ar influența negativ activitatea de urmărire penală, existând riscul real al influențării martorilor/suspecților, dar și al realizării unor înțelegeri frauduloase cu ceilalți suspecți/inculpați, având în vedere resursele financiare de care aceștia dispun.

Din actele dosarului nu rezultă vreo probă din care să rezulte că inculpatul a făcut pregătiri de orice natură pentru a se ascunde, în scopul de a se sustrage de la urmărirea penală, că a încercat să influențeze un alt participant la comiterea infracțiunii sau să altereze, să ascundă ori să sustragă mijloace materiale de probă sau că pregătește săvârșirea unei alte infracțiuni, astfel că nu este îndeplinită nici una dintre situațiile prevăzute de art. 223 alin. 1 Cod procedură penală. Existența oricăreia dintre situațiile prezentate este necesar a fi dovedită, astfel cum rezultă din art. 223 alin. 1 Cod procedură penală, iar nu doar afirmată ca un risc.

În ceea ce privește scopul împiedicării sustragerii inculpatului de la urmărirea penală ori a prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni, prevăzut de art. 202 alin. 1 Cod procedură penală, se constată că acesta este prevăzut ca o condiție generală, pentru luarea oricărei măsuri preventive, nu numai a măsurii arestării preventive, în cazul căreia sunt prevăzute expres situațiile corespunzătoare împiedicării sustragerii inculpatului și prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni.

Prin urmare, având în vedere conținutul măsurii arestului la domiciliu, scopul prevăzut de art. 202 alin. 1 Cod procedură penală poate fi asigurat și prin luarea acestei măsuri preventive.

De altfel și în cuprinsul art. 5 paragr. 1 lit. c din Convenția europeană a drepturilor omului se prevede că o persoană poate fi privată de libertate în vederea aducerii sale în fața autorității judiciare competente atunci când există suspiciuni rezonabile că a săvârșit o infracțiune sau când există motive temeinice de a crede că este necesar de a o împiedica să săvârșască o infracțiune sau să fugă după comiterea acesteia. Or, în lipsa altor elemente de fapt care să reflecte intenția inculpaților de a se sustrage de la urmărirea penală, nu este

suficientă afirmația că ceilalți suspecți/inculpați dispun de resurse financiare importante care le dau posibilitatea realizării unor înțelegeri frauduloase cu inculpatul.

Față de aceste considerente, în temeiul 227 alin. 2 Cod procedură penală, judecătorul de drepturi și libertăți va respinge propunerea de arestare preventivă formulată de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - Direcția Națională Anticorupție - Serviciul Teritorial Brașov și, în baza art. 218 Cod procedură penală, raportat la art. 223 alin. 2 și art. 202 alin. 1 și 3 Cod procedură penală, va dispune luarea măsurii arestului la domiciliu față de inculpatul Al României Paul Philippe, (...), pe o durată de 30 zile, de la data de 12 decembrie 2015 până la data de 10 ianuarie 2016, inclusiv.(...)"

STIRIBESURSE